

§ 3.

Skulde Kreditforeningens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Skøn væsentlig forringe den Kreditorerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den foreskreven Frist foranstaltet det fornødne til Manglernes Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at standse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

En Narroætte har et Lovforslag om Begunstigelse for en Kreditforening for industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme forelagt Rigsdagen til Behandling. I 1889—90 og 1890—91 blev et saadant Forslag ved privat Initiativ indbragt i Folketinget og i den sidste af disse Samlinger vedtaget af Tinget. I 1892—93 fremsattes Forslag af Regeringen i det væsentlige i den af Folketinget tidligere vedtagne Affattelse; det vedtoges af Landstinget i en ændret Skikkelse, i hvilken det derefter har været fremsat i de følgende Samlinger. I 1894—95 vedtoges Forslaget af Folketinget, efter paa forskellige Punkter at være forandret, og overjendtes til Landstinget, hvor det imidlertid ikke naaede til 2den Behandling.

Forslaget fremsattes nu i en Skikkelse, der for de fleste Bestemmelers Vedkommende er overensstemmende med de tidligere fremsatte Forslag. Efter fornyet Overvejelse af Sagen, samt under Hensyn til, hvad der er fremkommet under Behandlingen i Rigsdagen, har man dog anset det for rigtigt at indføre nogle Forandringer i Forslaget, af hvilke følgende skulle fremhæves:

§ 1. a. Som Forslaget har været fremsat i tidligere Samlinger, stillede det den Fordring, at Foreningen ikke maatte træde i Virksomhed, forinden det var godtgjort, at Laansøgerne havde erklæret at ville modtage bevilgede Laan til Beløb mindst $1\frac{1}{2}$ Million Kroner; Folketinget forandrede i afvigte Samling Bestemmelsen derhen, at Foreningen ikke maatte begynde sin Udlaansvirksomhed, forinden den nævnte Fordring var fyldestgjort. Man har imidlertid maattet erkende, at selv om Bestemmelsen affattes paa den sidst angivne Maade, stiller den Foreningen et Vilkår, som den næppe vilde

være i Stand til at opfylde. Ved Foreningens Oprettelse kan det nemlig ikke tilfikkres Laansøgerne, at og hvornaar de kunne erholde de begærte Laan, idet dette vil være afhængigt af den Tilslutning, Foreningen vinder, og Laansøgerne ville derfor paa dette Tidspunkt heller ikke fra deres Side kunne binde sig til at modtage Laanene. Bestemmelsen er derfor nu affattet i Lighed med tilsvarende Bestemmelser i andre Kreditforeningslove, saaledes at det kun fordres, at der skal være anmeldt Interessesjenter i Foreningen til det ommeldte Beløb.

§ 1 b. De tidligere Lovforslag have indeholdt den Bestemmelse, som ogsaa findes i nærværende Forslag, at Udlaanet ikke maa overstige Halvdelen af Ejendommens Værdi, medens Udlaansgrænsen for andre Kreditforeninger er sat til $\frac{3}{5}$. Ved Siden heraf har der i de i de sidste to Samlinger fremsatte Forslag, i Overensstemmelse med, hvad der af Landstinget blev vedtaget i 1892—93, været optaget den Forskrift, at Ejendommens Værdi bliver at bestemme ved Vurdering efter Regler, som nærmere fastsættes under Indenrigsministeriets Stadfæstelse, og som kunne anses for at yde en saa tilfredsstillende Sikkerhed for paalidelig Ansættelse af Værdien i Handel og Wandel, som i Betragtning af de paagældende Ejendommers særlige Væstfæstethed lader sig tilvejebringe, hvorved bliver at iagttage, at der ved Vurderingen kun tages Hensyn til Ejendommens Grund med tilhørende Vandkraft, Bygninger og Kraftmaskiner, men ikke til de Maskiner, Indretninger eller Inventariedele, der alene ere bestemte til den særlige, i Ejendommen drevne Industri, saa lidt som til det større eller mindre Udbytte, denne maatte antages at give. Af Folketingsudvalget i sidste Samling blev det herimod gjort gældende, at en saa-